

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Станимир Трифонов

За участието на гл. ас. д-р Росица Обрешкова

в обявения в „Държавен вестник“, бр. 36 от 17 април 2026 г.

от ЮЗУ „Неофит Рилски“ конкурс

за заемане на академическата длъжност „доцент“

в професионално направление „8.4. Театрално и филмово изкуство“

Конкурс за доцент в театралния „департамент“ на катедра ТТКИ ,част от факултета „Изкуства“ на ЮЗУ „Неофит Рилски“ не е имало от далечната вече 2019 г. Сегашната обява има за цел да изпълни не само административните изисквания за акредитиране, но и необходимото подновяване на преподавателския състав – животът продължава своя ход и смяната на поколенията винаги е в актуална.

Както е видно от предоставените материали, единствен кандидат е д-р Росица Обрешкова. За мен тя не е непознато име – работили сме заедно през 2014 г., а по-късно аз бях един от инициаторите тя да постъпи на работа в катедрата, което задоволи педагогическите необходимиости както на училището, така и на г-жа Обрешкова.

От материалите става ясно колко разнообразни са дейностите на кандидатката като актриса и режисьорка в театъра, киното и телевизията.

Особено място в работите заемат фигурите на майка ѝ (актрисата Росица Данаилова) и вуйчо ѝ (легендарният Стефан Данаилов). Тези факти

доказват не само пиететно отношение към собствената родова памет, но и към мястото на роднините ѝ в съвременната българска култура като творци. Театралните и филмови произведения, посветени на тях, вече са част от националния ни архив.

Работите на кандидатката в български и чуждестранни театри са важен раздел от професионалната ѝ кариера на актриса и режисьорка, които следва да бъдат отбелязани. Те са не само жанрово и тематично разнообразни, но и редки явления като неин авторски интерес. А това е убедително доказателство за професионално любопитство и търсачество.

Задължително е да упоменем монографичния ѝ труд „Imaginatix”, който беше издаден през миналата година от университетското издателство. Този текст е логично и закономерно развитие на дисертационния ѝ труд от 2017 г. Само че в монографията значително е разширен интердисциплинарния интерес на авторката. Тя смело прекрива от философията в естетиката; от театралната теория в практиката на живия театър. Подобни начинания са рядкост в полето на българските научни изследвания и е забележително, че практикуваща актриса и режисьорка прави опит да навлезе в него.

Трябва да се обърне внимание и на изявите на Росица Обрешкова в театралния живот като програмен директор на пловдивския фестивал „Сцена на кръстопът“, основан от Стефан Данаилов. Това не само продължава съществуването на фестивала, но и обогатява актуалния културен афиш на най-стария европейски град.

Разбира се, най-важният дял от дейностите на кандидатката е педагогическият. От предишната ѝ работа в НАТФИЗ нямам преки впечатления (ала те са подробно представени в документацията за конкурса), но след постъпването в Югозападния университет през 2020 г. тя постепенно „набра“ скорост и се включи в живота на училището.

Доказателство са както постановките със студенти, така и участието в университетски и всякакви други театрални, педагогически, научни и практически форуми в страната и чужбина.

Не бива да се пропускат и приложените таблици с изисквания, изброени публикации, цитирания, рецензии и списък с награди. Те допълнително доказват положените през годините усилия на д-р Росица Обрешкова да е част от съвременния културен и академичен живот в страната и чужбина.

Практически невъзможно е в едно кратко становище да се направи свръхподробен обзор на всички аспекти на кандидатурата. А не е и нужно – на научното жури е предоставена достатъчно обилна информация и документация.

В заключение мога да обобщя, воден както от гореизложеното, така и от потребностите на университета, че желанието на кандидатката да заеме обявената в конкурса академична длъжност „доцент“ е приемливо.

Гласувам с „Да“.

Проф. д – р Станимир Трифонов

ACADEMIC APINION

By Prof. Stanimir Trifonov, PhD

**Regarding the candidacy of Chief Asst. Prof. Rositsa Obreshkova, PhD
for the academic position of "Associate Professor"
in the professional field "8.4. Theater and Film Arts,"
announced by the "Neofit Rilski" South-West University
in the State Gazette, Issue No. 36 of April 17, 2026.**

A competition for the academic position of “Associate Professor” within the theater section of the Department of Television, Theater, and Film Arts, part of the Faculty of Arts at the “Neofit Rilski” South-West University, has not been held since the distant year of 2019. The current job opening aims not only to fulfill the administrative requirements for institutional accreditation but also to facilitate the necessary renewal of the faculty staff—acknowledging that progress continues and generational transition remains ever essential.

As evidenced by the submitted materials, Dr. Rositsa Obreshkova is the sole candidate for this position. Dr. Obreshkova is a well-established professional to me; we collaborated in 2014, and I subsequently co-initiated her appointment to the department—a decision that effectively addressed the pedagogical requirements of both the institution and Dr. Obreshkova herself.

The submitted documentation clearly demonstrates the multifaceted nature of the candidate’s career as both an actress and a director across theater, cinema, and television. A prominent place in her oeuvre is occupied by the figures of her mother, actress Rositsa Danailova, and her uncle, the legendary Stefan Danailov. These projects reflect not only a profound reverence for her own ancestral heritage but also a recognition of her relatives' pivotal contributions to contemporary Bulgarian culture as creative artists. Furthermore, the theatrical and cinematic

works dedicated to them have already been integrated into the national cultural archive.

The candidate's achievements in both Bulgarian and international theaters constitute a significant dimension of her professional career as an actress and director, which warrants recognition. Her works are not only diverse in terms of genre and theme but also represent rare phenomena within her creative purview. This serves as compelling evidence of her profound professional curiosity and exploratory spirit.

It is imperative to acknowledge her monograph titled *Imaginatrix*, published last year by the university press. This work represents a logical and systematic expansion of her 2017 doctoral dissertation. In this monograph, however, the author significantly broadens her interdisciplinary focus. She boldly transitions from philosophy to aesthetics, and from theater theory to the practice of live theater. Such endeavors are rare within the landscape of Bulgarian scholarly research, making it highly remarkable that a practicing actress and director has undertaken this exploration.

Attention must also be directed toward Rositsa Obreshkova's contributions to the theatrical community as the Program Director of the Plovdiv-based festival *Stage at a Crossroads*, founded by Stefan Danailov. Her leadership not only ensures the festival's sustained longevity but also significantly enriches the contemporary cultural calendar of Plovdiv, recognized as Europe's oldest continuously inhabited city.

Undoubtedly, the most vital dimension of the candidate's career is her pedagogical activity. While I lack direct impressions of her prior tenure at the National Academy for Theatre and Film Arts (NATFA)—though these are comprehensively detailed in the competition documentation—following her appointment at the South-West University in 2020, she systematically accelerated her integration into the academic life of the institution.

This integration is demonstrated both by her student theatrical productions and her active participation in university and various other theatrical, pedagogical, scientific, and practical forums, both nationally and internationally. Furthermore, the submitted verification tables—detailing her publications, citations, reviews, and awards—should not be overlooked. These records further substantiate Dr. Rositsa Obreshkova’s sustained efforts over the years to remain actively engaged in the contemporary cultural and academic landscapes, both in Bulgaria and abroad.

It is practically impossible to provide a comprehensive, overly detailed review of all aspects of the candidacy within a concise statement. Nor is it necessary, given that the scientific jury has been provided with a substantial amount of information and documentation.

In conclusion, guided both by the aforementioned considerations and the institutional needs of the university, I deem the candidate’s application for the announced academic position of “Associate Professor” to be fully acceptable.

I cast a positive vote “Yes”.

Prof. Stanimir Trifonov, PhD